

Jednoczesne planowanie i uczenie się

Jednoczesne planowanie i uczenie się

- Poprzednio nauczyliśmy się jak wygląda rozwiązanie problemu uczenia się gdy agent **uczy się** bezpośrednio ze swojego doświadczenia.
- Pokazaliśmy też w jaki sposób agent może **zaplanować** swoje zachowanie znając z góry **model**.
- Jak można połączyć obie metody?

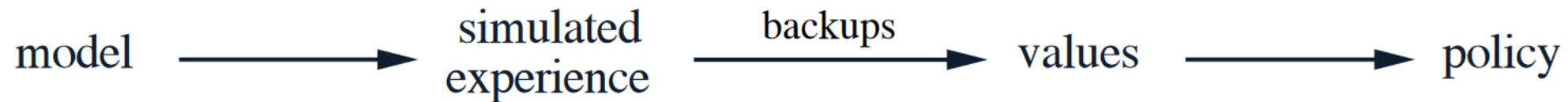
Model

- Zastanówmy się najpierw czym jest model.
- Model \mathcal{M} definiujemy jako aproksymację procesu decyzyjnego Markowa (S, A, P, R, β) parametryzowaną przez θ :

$$\mathcal{M} = (S_\theta, A_\theta, P_\theta, R_\theta, \beta_\theta)$$

- Dla uproszczenia często zakładamy, że S i A są znane:

$$\mathcal{M} = (S, A, P_\theta, R_\theta, \beta_\theta)$$

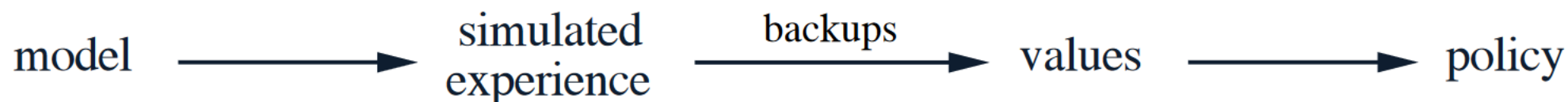
Model

- Zastanówmy się najpierw czym jest model.
- Model \mathcal{M} definiujemy jako aproksymację procesu decyzyjnego Markowa (S, A, P, R, β) parametryzowaną przez θ :

$$\mathcal{M} = (S_\theta, A_\theta, P_\theta, R_\theta, \beta_\theta)$$

- Dla uproszczenia często zakładamy, że S i A są znane:

$$\mathcal{M} = (S, A, P_\theta, R_\theta, \beta_\theta)$$

- Oznacza to, że problem znalezienia modelu możemy sprowadzić do problemu *uczenia nadzorowanego*.

Model

- Po wyestymowaniu modelu \mathcal{M} problem staje się prosty – wystarczy rozwiązać proces decyzyjny Markowa: $(S, A, P_\theta, R_\theta, \beta_\theta)$ za pomocą metod programowania dynamicznego lub poprzez planowanie oparte na próbkowaniu (*sample-based planning*).

Planowanie oparte na próbkowaniu

- Idea jest prosta – mając gotowy model \mathcal{M} generujemy za jego pomocą sample, które następnie wykorzystujemy do uczenia za pomocą metod bezmodelowych (Monte-Carlo, SARSA, etc.).

Model

- Co jednak gdy estymacja modelu jest niedokładna?
- Uczenie będzie **nieefektywne**, agent będzie w stanie nauczyć się optymalnej strategii dla modelu, ale nie dla rzeczywistego procesu.
- Jak temu przeciwdziałać?

Model

- Co jednak gdy estymacja modelu jest niedokładna?
- Uczenie będzie **nieefektywne**, agent będzie w stanie nauczyć się optymalnej strategii dla modelu, ale nie dla rzeczywistego procesu.
- Jak temu przeciwdziałać?
- **Zrezygnować z uczenia opartego o model.**

Model

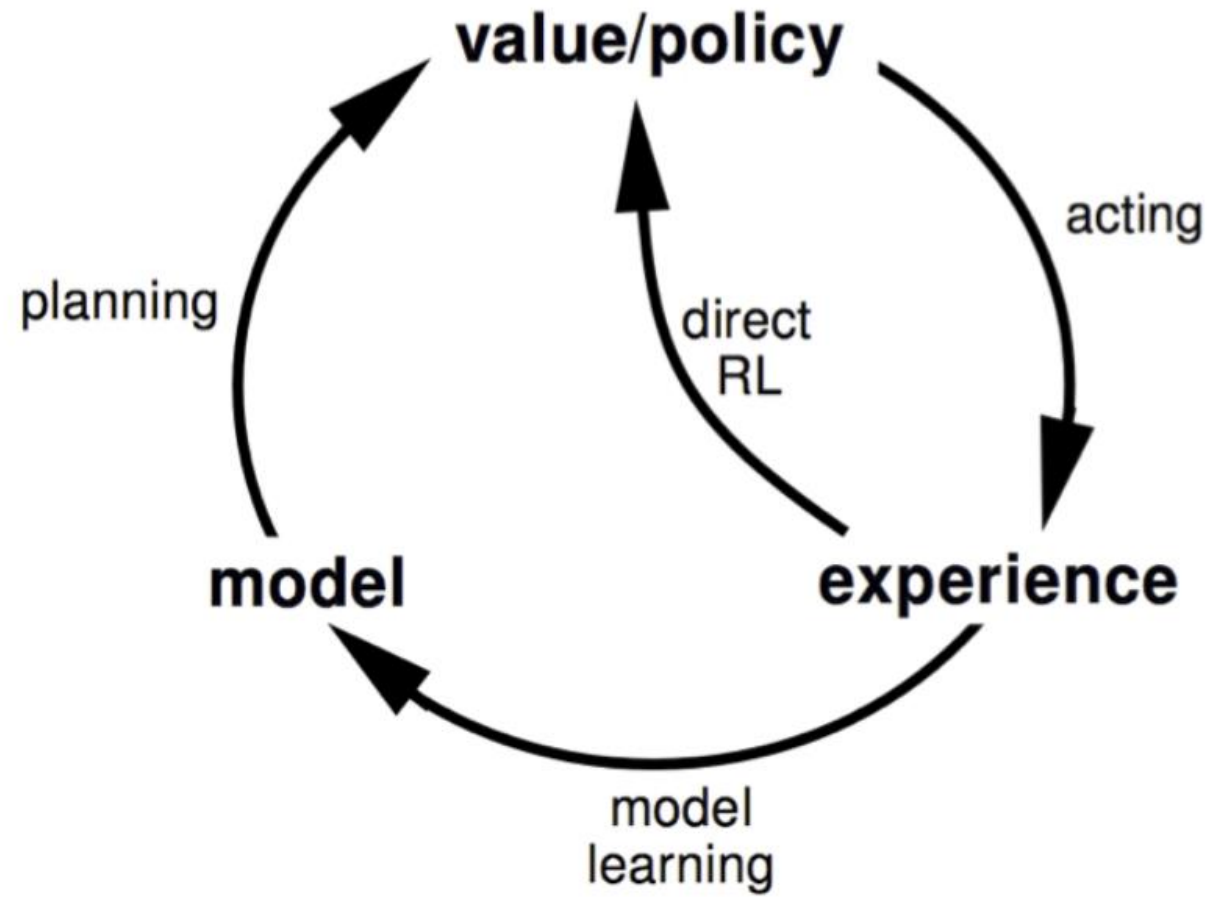
- Co jednak gdy estymacja modelu jest niedokładna?
- Uczenie będzie **nieefektywne**, agent będzie w stanie nauczyć się optymalnej strategii dla modelu, ale nie dla rzeczywistego procesu.
- Jak temu przeciwdziałać?
- Zrezygnować z uczenia opartego o model.
- **Na bieżąco oceniać i poprawiać model.**

Dyna-Q

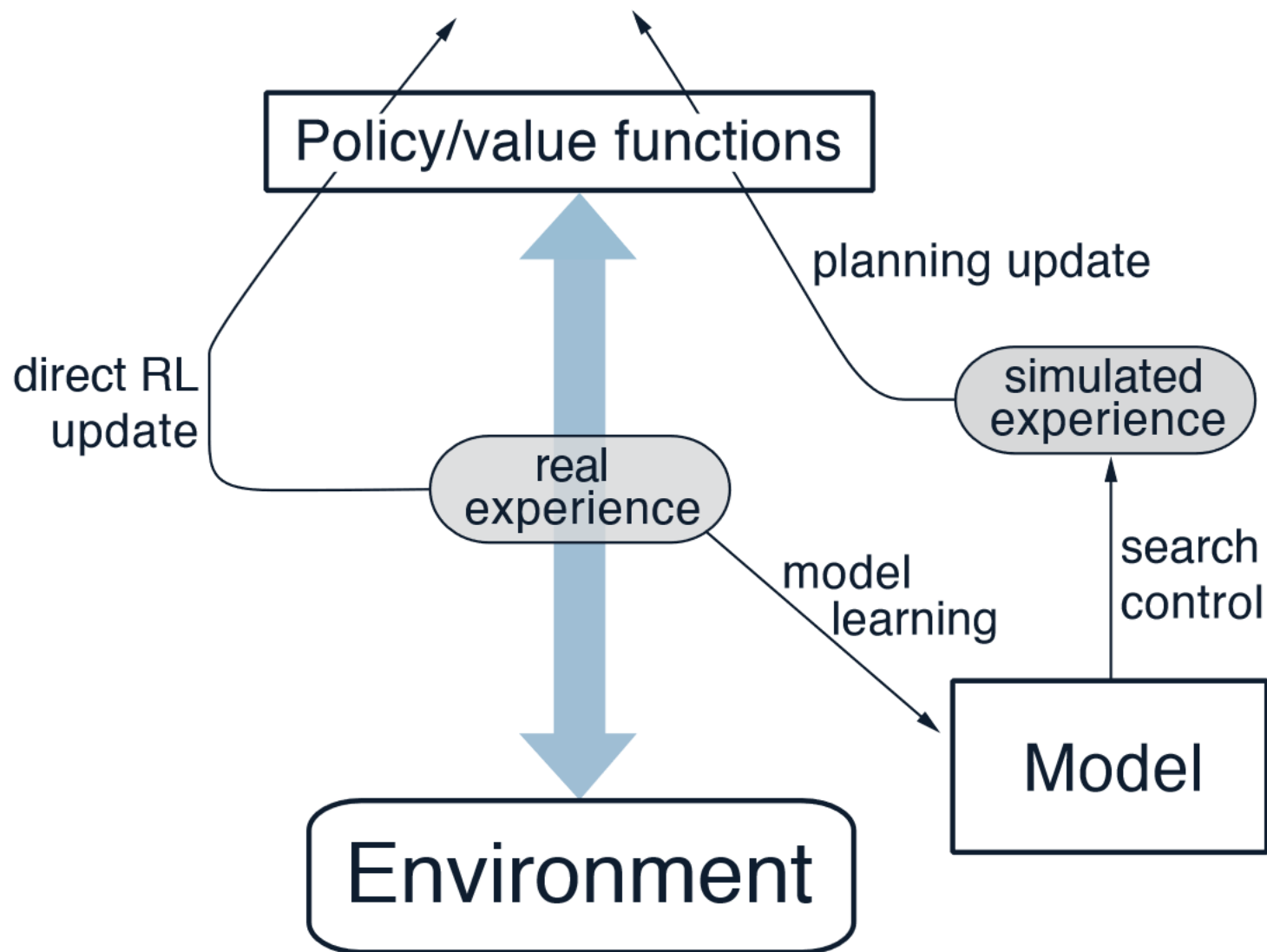
Dyna-Q

- Jest to hybrydowa metoda uczenia.
- Agent jednocześnie czerpie wiedzę z rzeczywistego doświadczenia, jak i z symulowanego na podstawie modelu.

Dyna-Q

Dyna-Q

Dyna-Q

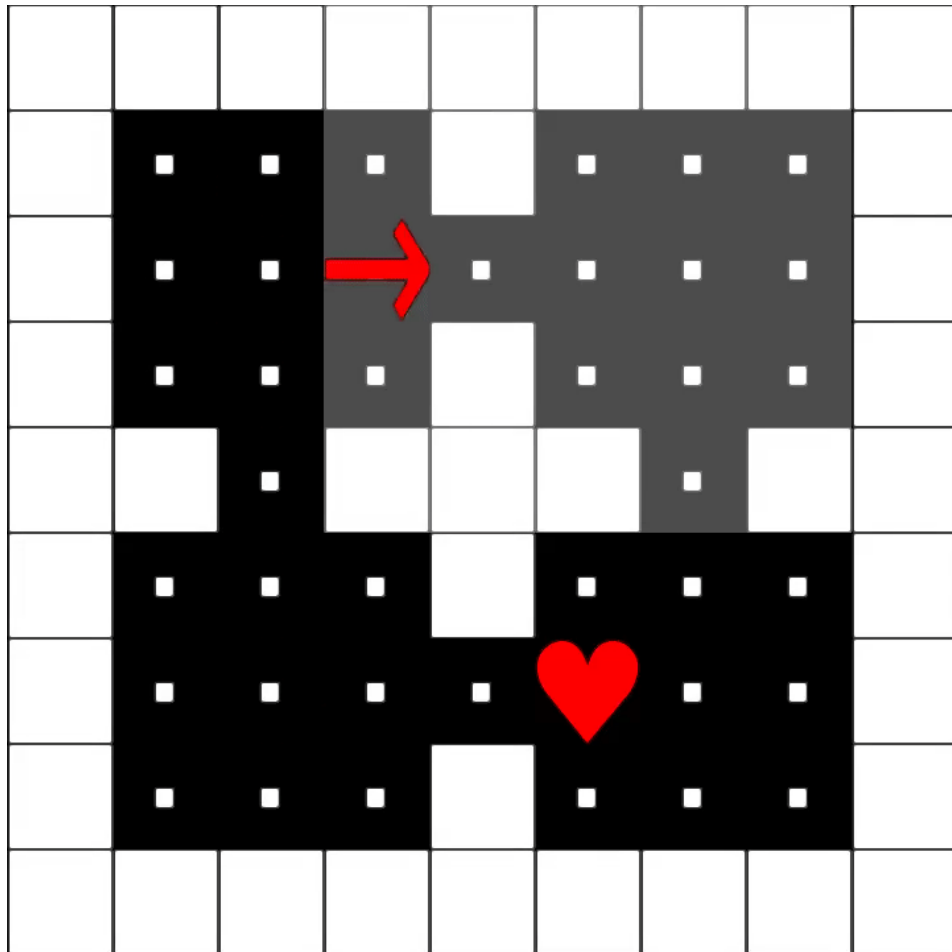
Tabular Dyna-Q

Initialize $Q(s, a)$ and $Model(s, a)$ for all $s \in \mathcal{S}$ and $a \in \mathcal{A}(s)$

Loop forever:

- (a) $S \leftarrow$ current (nonterminal) state
- (b) $A \leftarrow \varepsilon\text{-greedy}(S, Q)$
- (c) Take action A ; observe resultant reward, R , and state, S'
- (d) $Q(S, A) \leftarrow Q(S, A) + \alpha[R + \gamma \max_a Q(S', a) - Q(S, A)]$
- (e) $Model(S, A) \leftarrow R, S'$ (assuming deterministic environment)
- (f) Loop repeat n times:
 - $S \leftarrow$ random previously observed state
 - $A \leftarrow$ random action previously taken in S
 - $R, S' \leftarrow Model(S, A)$
 - $Q(S, A) \leftarrow Q(S, A) + \alpha[R + \gamma \max_a Q(S', a) - Q(S, A)]$

GridWorld

Dyna-Q+

- Dyna-Q w swojej podstawowej formie jest w stanie efektywnie rozwiązywać deterministyczne problemy.
- Nie radzi sobie jednak z problemami stochastycznymi.
- Wynika to z omawianego już wcześniej problemu wyboru pomiędzy eksploracją a eksploatacją przez agenta.
- Rozwiązaniem jest prosta modyfikacja algorytmu, która umożliwia mu skorzystanie z odpowiedniej heurystyki wspomagającej wybór decyzji.

Dyna-Q+

- W przypadku bazowego algorytmu problematyczne jest to, że istnieje wiele par (s, a) , które od dawna nie są odwiedzane i dla których oszacowanie funkcji Q może być błędne.
- Konieczne jest wymuszenie na agencji ponownych odwiedzin w takiej parze.

Dyna-Q+

- W algorytmie Dyna-Q+ agent dla każdej pary (s, a) przechowuje informację na temat tego jak dawno temu ją odwiedził.
- Ta informacja służy do wyliczania wartości prostej heurystyki, która motywuje agenta do odwiedzania dawno nieodwiedzanej pary (s, a) .

Dyna-Q+

- Mając przejście (s, a, R, s') , które ostatni raz było odwiedzone τ kroków temu możemy wyznaczyć wartość nagrody jako:

$$R + \kappa\sqrt{\tau}$$

dla małego $\kappa > 0$

- Wyrażenie $\kappa\sqrt{\tau}$ możemy traktować jako specjalną nagrodę za odwiedzenie dawno nieodwiedzanego pola. Im wyższe κ tym efekt jest silniejszy.
- Tak wyznaczoną nagrodę możemy wykorzystać do uaktualnienia wartości funkcji Q na etapie planowania:
$$Q(s, a) \leftarrow Q(s, a) + \alpha(R + \kappa\sqrt{\tau} + \beta \max_a Q(s', a) - Q(s, a))$$